

Barcelona 20 d'Agost de 1941

Sr. Francesc Pujol  
Trem

Bon amic: he rebut la teva lletra, i no cal dirte que he estat molt content de saber notícies vostres i de que estigueu en bona salut.

Veig que el clima de Trem, ha fet unes variacions si fa ó no fa com el de Barcelona. Aquí també varem tenir a mitjans de Juliol, uns quants dies de calor forta i enganxosa. Després va ploure un parell de dies no pas cap cosa extraordinària, i en acabat, ens varem trobar amb una fresqueta que enamorava, i fins i tot en certs moments molestava. Els dematins per exemple, jo que surto de casa avans de les vuit, he arribat á sentir fret en el tranvia. Semblava talment que fossim á mig Novembre. Are, fa uns quants dies que la temperatura ha tornat a pujar, sense arribar però ni de molt a la d'altres anys en aquet temps. En fí, que jo, que ja saps que soc molt poc amic de l'estiu, si sempre fos com el d'aquest any, ja m'hi avindria.

He llegit lo que expliques del floreixement del straperlo a Trem, i de les lamentacions dels straperlistes que malgrat la pluja d'aqueix manná, no se senten feliços. I doncs, que farém els altres? No t'explicaré pas el que passa a Barcelona en aqueix ram, perquè ho coneixes de sobres, i d'ença que t'en vares anar, no ha variat pas, si no es per a empitjorar. De tota manera, á Trem hi deu haver algun avantatge de poder tractar amb el primer straperlista, mentres que a Barcelona, quan alguna cosa mes o menys menjívola, arriba a les mans del desgraciat consumidor, ha passat per mitja dotzena d'intermediaris que tots hi fan un gras negoci. Jo, com tu, casi be no sento parlar d'altre cosa, sobre tot a casa, hont la meua cunyada repeteix cada dia les seves lamentacions aumentatnles en la mateixa proporció que s'aumenten els preus. Avui, son ben bé de planyer les mestresses de casa que han de distribuir els diners (quan n'hi han pocs, com es el cas de la gran majoria) per a les despeses corrents. Es un problema repetit cada dia, i cada dia de solució mes difícil.

Ja m'agradaria venir a fervos companyia uns quants dies, però hi han per a aixó, diversos inconvenients. Primer, que no sé encare quan podré fer les vacances. Com ja saps, la FHASA te de celebrar cada any, la assemblea general d'accionistes, a Andorra dintre del mes de Juny. Aquest any no s'ha fet encare per les dificultats derivades de la situació actual, però podria esser que es decidís celebrarla aprofitant una ocasió favorable, dintre d'aquet mes o el mes que vé, i en aquet cas hauria d'anar a Andorra. Per tant, mentres no es resolgui aixó, no em puc mouer de Barcelona.

Peró encare que aixó es resolgués, hi han altres dificultats. Una d'elles, la qüestió econòmica. I are que en parlo, haig de donarte les gracies per la teva generosa oferta que, lluny d'ofendrem, m'ha commogut però no estranyat, coneixente com ~~est~~ conec, i donada la nostra bona i vella amistat. T'ho agraeixo molt i estic content de que puguis ferme aquest oferiment. Pero no es aquest el cas.

Puc disposar de les pessetes necessaries, pero donades les circumstancies, em sembla prudent evitar despeses superflues o de les quals puc bonament prescindir i reservar les pessetes en previsió de futures contingencies. Tu ja saps que el meu germá Joan, ha estat mig any malalt i que are una mica refet, va tot just fent la viu-viu. Are bé, el meu germá que te la desgracia d'esser carrilair que son la gent mes mal pagada del mon, guanya are el mateix sou que cinc anys endarrera. 80 duros al mes, que amb els impostos, descomptes i altres ~~XXXXXXXXXXXX~~ galindaines, quedan reduits a 70 duros. Aixó, no cal dirte que es netament insuficient per a que pugui viure un home casat i amb ua criatura en circumstancies normals. Pero quan s'hi afegeix una malaltia llarga amb totes les seves derivacions de visites de metje, consultes, reconeixement, analissis, radiografies, especifica a dotzenes i injeccions a centenars, aleshores..... S'ha fet tot el que s'havia de fer, nem pogut atendre a tot i no devem res a ningú, pero la petita reserva de que jo podia disposar, ha rebut una sotragada formidable, i aixó m'obliga com he dit avans, a reduir totes aquelles despeses de les quals puc prescindir, sobre tot, tenint en compte que el pervindre no es presenta pas gens clar.

Además si haig de parlar amb tota sinceritat, la estada a Tremp en el moment actual, no te per a mi, deixant apart la vostra companyia, res de particularment atractiu. L'any passat, vaig tenir la impressió neta de que Tremp, ja no era el meu Tremp, el que jo coneixia, xiroi, potser una mica olla, pero content de la vida i disposat en qualsevol moment a divertir-se. Ja veig per lo que em dius, que també are tracten de fer gatzara, pero em sembla que hi falta aquell esperit. L'any passat vaig presenciar una d'aquestes Verbenes a can Farga, (m'hi vaig estar deu minuts) i em va semblar una cosa tristissima. En fi l'any passat vaig trobar a mancar a Tremp, l'ambient que el feya agradable i alguns dels companys (no pas m'eren simpàtics, pero també els vaig trobar a faltar) que contribuïen a fer'hi agradosa la estada. Ni desde el punt de vista de compensar per uns quants dies les deficiencias de la alimentació podria atreurem, per que l'any passat el servei de can Farga, si bé en qualitat continuava mantenint la bona tradició, en quantitat havia disminuït ben bé un cinquanta per cent. Suposo que no haurá pas millorat aquest any.

En fi, hi ha la depressió moral que repercuteix naturalment, en l'esser físic. No em fa mal res, sembla que la màquina funciona regularment, segons em va dir un metje a qui vaig visitar l'altre dia amb motiu d'una hernia i que es va felicitar ~~XXXXXXXXXX~~ d'haver visitat un malalt "que estava tan bè". Però, sense ferme mal res, em trobo d'aquella manera que, a, un hom, li sembla instintivament que es millor que no s'allunyi gaire de casa.

Penso que ja t'he donat prou llauna,explicante coses poc o gens divertides,peró m'he esplaiat una mica.Ja saps que jo no acostumo ferho i ja em dispensarás per aquesta vegada.Desitjo de tot cor,que la estada a Tremp,us sigui agradable i profitosa i que la propera "festa maió" us sigui propicia.

Et prego que saludis de part meva als amics trempolins que preguntin per mi,i els hi diguis que espero veurels l'any vinent si les coses marxen millor.

Afectuosos recorts per a la Xàntipa i per a tu,una forta abraçada del teu invariable company

*Prives*

P.S. Els de casa,m'encarreguen que us saludi de part seva.